

Chambre des Représentants.

SÉANCE DU 22 FÉVRIER 1905.

- 1° Proposition de loi accordant une pension à la dame Boizet, Mélanie, veuve de M. Gustave Defnet ;
- 2° Proposition de loi accordant une pension à la dame Maes, Émilie, veuve de M. Aloïs De Backer (1).
-

RAPPORT

FAIT, AU NOM DE LA COMMISSION (2) PAR M. COUSOT.

MESSIEURS,

Dans la séance du 1er décembre 1904, six membres de la Chambre, unis dans une louable pensée de compassion, déposèrent une proposition de loi accordant à Mme Boizet, veuve Defnet, une pension annuelle de 2,000 francs ; dans la séance du 7 décembre 1904, une proposition semblable au bénéfice de Mme Maes, veuve De Backer, était soumise par six de nos collègues appartenant aux divers groupes du Parlement. Ces propositions furent développées le 16 décembre 1904 et, à la demande de leurs auteurs, renvoyées à l'examen d'une Commission.

Dans les cas analogues assez nombreux dont on trouvera la relation dans les développements des propositions, la Chambre chargea trois fois une Commission de faire rapport et, trois fois, selon la procédure habituelle, renvoya à l'examen des Sections. En si délicate matière, lorsque des circonstances spéciales d'appréciation malaisée semblent justifier des faveurs que nul droit n'autorise, peut-être serait-il préférable que les intentions de la Chambre fussent indiquées à une Section centrale par un échange de vues dans les Sections, suppléant ainsi à une discussion difficile sinon impossible en séance publique.

(1) Propositions de loi, n°s 45 et 46

(2) La Commission, présidée par M. NERINCX, était composée de MM. BERLOZ, COUSOT, LEFÈVRE, NEUJEAN et SNOY.

Il est presque inutile d'insérer ici les réserves des membres de la Commission sur la question de principe; elles sont admises par les auteurs des propositions eux-mêmes, puisque l'un affirme que l'allocation par la Chambre d'une pension à la veuve ou aux enfants mineurs d'un de ses membres ne peut être qu'une mesure exceptionnelle et que l'autre, reprenant les termes du rapport de M. Olin, en 1880, déclare que le vote de la Chambre ne pourra être interprété comme la reconnaissance d'un droit.

De l'analyse des « précédents », on peut dégager certaines conditions auxquelles doit être subordonné l'octroi d'une pension à la veuve et aux orphelins d'un membre de la Chambre. Une première condition généralement requise, c'est que la mort survienne pendant l'exercice même du mandat du député ou, pour être plus exact, brise sa carrière parlementaire. On conçoit qu'il serait imprudent de sortir de cette règle. Aussi le Bureau de la Chambre a judicieusement agi, en 1896, en passant à l'ordre du jour sur une demande de pension pour la veuve d'un membre de la Chambre décédé depuis de longues années. Les deux propositions qui sont soumises à l'examen de la Commission répondent à cette sage exigence.

Jusqu'à ce jour, la Chambre n'a accordé de pensions qu'en reconnaissance d'assez longs services parlementaires. M. Pierre avait fait partie de la Chambre pendant quinze ans, M. d'Hoffschmidt pendant vingt-cinq ans, M. Piedbœuf pendant huit ans, M. Coomans pendant près d'un demi-siècle. Si l'on s'en tient à cette règle tracée par les précédents, il n'y a aucune hésitation en ce qui concerne la première proposition; au contraire, il y a lieu de faire remarquer que M. De Backer n'a siégé que durant quatre années sur les bancs de la Chambre; toutefois, il faut ajouter qu'il fut surpris par la mort presque au moment où le corps électoral lui conférait un second mandat : son élection fut, selon les paroles de l'honorable Président de la Chambre, un témoignage de fidélité à sa mémoire.

Sous les deux conditions exposées, le motif essentiel d'une généreuse intervention de la Chambre, c'est l'état de gêne dans lequel se trouvent la veuve et les enfants d'un représentant de la nation dont l'indemnité parlementaire constituait la principale sinon l'unique ressource. A cet égard, la situation de la veuve De Backer est vraiment lamentable et excite la compassion. Dans leurs développements, les auteurs des propositions ont fourni un véridique tableau des deux familles Defnet et De Backer, assez triste pour qu'il ne reste aucun doute sur la détresse où les laisse le décès inopiné de nos anciens et regrettés collègues.

Par ces diverses considérations, la Commission, se conformant aux décisions antérieures en semblables circonstances, a adopté à l'unanimité les deux propositions renvoyées à son examen avec l'adjonction des deux amendements ci-joints.

Elle convie la Chambre à se rallier à cette résolution.

Le Rapporteur,
G. COUSOT.

Le Président,
E. NERINCX.

AMENDEMENTS DE LA COMMISSION.

1° Proposition de loi accordant une pension à Mme Boizet, veuve Defnet.

A l'article 2, remplacer le mot : *mineur*, par les mots : *jusqu'à sa majorité*.

2° Proposition de loi accordant une pension à la dame Maes, Émilie, veuve De Backer.

Ajouter à l'article 2 : *Ce bénéfice cessera, pour chacun d'eux, au jour de sa majorité*.

AMENDEMENTEN VAN DE COMMISSIE.

1° Wetsvoorstel waarbij een pensioen wordt toegekend aan mevrouw Boizet, weduwe Defnet.

Aan 't slot van artikel 2 de woorden : « van haren *minderjarigen* zoon » te vervangen door de woorden : « van haren zoon tot aan zijne *meerderjarigheid* ».

2° Wetsvoorstel waarbij een pensioen wordt toegekend aan mevrouw Emilia Maes, weduwe De Backer.

Aan artikel 2 toe te voegen : *Voor elk hunner houdt dat voorrecht op, wanneer hij zijne meerderjarigheid heeft bereikt*.

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

VERGADERING VAN 22 FEBRUARI 1905.

- 1° Wetsvoorstel tot toekenning van een pensioen aan mevrouw Boizet, Melanie, weduwe van den heer Gustaaf Defnet.
 - 2° Wetsvoorstel tot toekenning van een pensioen aan mevrouw Maes, Emilia, weduwe van den heer Aloïs De Backer (1).
-

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE (2) UITGEBRACHT DOOR DEN HEER COUSOT.

MIJNE HEEREN,

Ter vergadering van 1 December 1904. hebben zes leden der Kamer, vereenigd door een loffelijk gevoel van meewarigheid, een wetsvoorstel ingediend, waarbij aan Mevrouw Boizet, weduwe Defnet, een jaarlijksch pensioen van 2,000 frank wordt toegekend; ter vergadering van 7 December 1904, werd een dergelijk voorstel, ten voordeele van Mevrouw Maes, weduwe De Backer, overgelegd door zes onzer medeleden, behoorende tot de verschillende groepen der Kamer. Deze voorstellen werden den 16ⁿ December 1904 toegelicht en, op verzoek der voorstellers, tot onderzoek naar eene Commissie verzonden.

In de tamelijk talrijke gevallen van dien aard, welke men vermeld zal vinden in de toelichting der voorstellen, belastte de Kamer driemaal eene Commissie om verslag uit te brengen, en, volgens het gewoon gebruik, verzond zij de zaak tot onderzoek naar de Afdeelingen. In zulke kiesche zaken, wanneer bijzondere omstandigheden, die moeilijk zijn te beoordeelen, gunsten schijnen te rechtvaardigen, die door geen recht zijn toegestaan, ware 't wellicht verkieslijker de inzichten der Kamer te doen aanduiden aan eene Middenafdeeling, door eene gedachtenwisseling in de Afdeelingen, in plaats van een lastige zooniet onmogelijke beraadslaging in openbare vergadering.

Het is bijna nutteloos hier gewag te maken van de voorbehoudingen der Commissieleden over het vraagstuk van beginsel; zij worden aangenomen door de voorstellers zelve, vermits een hunner zegt dat het toekennen, door de Kamer, van een pensioen aan de weduwe of de minderjarige kinderen

(1) Wetsvoorstellen, n° 45 en 46.

(2) De Commissie, voorgezeten door den heer NERINCKX, bestond uit de heeren BERLOZ, COUSOT, LEFEBVRE, NEUJEAN en SNOY.

van een harer leden slechts een uitzonderlijke maatregel kan zijn, en de andere, de bewoordingen van het verslag des heeren Olin in 1880 overnemende, verklaart dat de stemming der Kamer niet kan worden uitgelegd als het erkennen van een recht.

Als men nagaat wat vroeger gedaan werd, kan men daaruit zekere voorwaarden afleiden, waarvan het toekennen van een pensioen aan de weduwe en de weezen van een Kamerlid moet afhangen. Eene eerste gewoonlijk vereischte voorwaarde is, dat het lid overlijde gedurende de uitoefening zelve van het mandaat van afgevaardigde of, om nauwkeuriger te spreken, dat zijne parlementaire loopbaan daardoor wordt verbroken. Het Bureel der Kamer handelde dan ook heel wijselijk, in 1896, door over te gaan tot de dagorde, naar aanleiding van eene aanvraag om pensioen voor de weduwe van een lid der Kamer sedert lange jaren reeds overleden. Beide voorstellen, welke aan het onderzoek der Commissie zijn onderworpen, beantwoorden aan dien wijzen eisch.

Tot hiertoe verleende de Kamer enkel pensioenen uit erkenning voor lange parlementaire diensten. De heer Pierre was gedurende vijftien jaar lid der Kamer geweest, de heer d'Hoffschmidt gedurende vijf en twintig jaar, de heer Piedbœuf gedurende acht jaar, de heer Coomans gedurende nagenoeg eene halve eeuw. Zoo men dien regel volgt, welke vroeger steeds werd nageleefd, bestaat er hoegenaamd geen aarzeling betreffende het eerste wetsvoorstel; daarentegen behoort er opgemerkt dat de heer De Backer enkel gedurende vier jaar ter Kamer zitting had; daarbij evenwel dient er gevoegd dat de dood hem verraste nagenoeg op 't oogenblik dat het kiezerskorps hem een tweede mandaat toekende: zijne verkiezing was, zooals de achtbare voorzitter der Kamer het zegde, een blijk van trouwheid aan zijne nagedachtenis.

Mits die twee ontwikkelde voorwaarden, is de hoofdreden eener milde tusschenkomst der Kamer de benarde toestand waarin de weduwe en de weezen van een volksvertegenwoordiger verkeerden, voor wien de parlementaire vergoeding het bijzonderste zooniet het eenige bestaanmiddel was. In dat opzicht is de toestand der weduwe De Backer waarlijk erbarmelijk en medelijdenswaardig. In hunne toelichtingen hebben de ondertekenaars van de voorstellen een trouwe schets gegeven van de twee familiën Defnet et De Backer, en die schets is droevig genoeg om allen twijfel weg te nemen over den nood waarin zij gelaten zijn door het onverwacht afsterven van onze gewezen en betreurde collega's.

Om die verschillende redenen, heeft de Commissie, zich gedragende naar de vroegere besluiten in dergelijke omstandigheden, met eenparigheid hare goedkeuring gehecht aan beide voorstellen welke aan haar tot onderzoek werden onderworpen, met toevoeging van de twee hiernevensgaande amendementen.

Zij verzoekt de Kamer zich te vereenigen met dit besluit.

De Verslaggever,
G. COUSOT.

De Voorzitter,
E. NERINCX.

AMENDEMENTS DE LA COMMISSION.

1° Proposition de loi accordant une pension à Mme Boizet, veuve Defnet.

A l'article 2, remplacer le mot : *mineur*, par les mots : *jusqu'à sa majorité*.

2° Proposition de loi accordant une pension à la dame Maes, Émilie, veuve De Backer.

Ajouter à l'article 2 : *Ce bénéfice cessera, pour chacun d'eux, au jour de sa majorité*.

AMENDEMENTEN VAN DE COMMISSIE.

1° Wetsvoorstel waarbij een pensioen wordt toegekend aan mevrouw Boizet, weduwe Defnet.

Aan 't slot van artikel 2 de woorden : « van haren *minderjarigen* zoon » te vervangen door de woorden : « van haren zoon tot aan zijne *meerderjarigheid* ».

2° Wetsvoorstel waarbij een pensioen wordt toegekend aan mevrouw Emilia Maes, weduwe De Backer.

Aan artikel 2 toe te voegen : *Voor elk hunner houdt dat voorrecht op, wanneer hij zijne meerderjarigheid heeft bereikt*.

